

Scénář – Jaroslav Kout

Připravili žáci ZŠ Poděbradova, Jičín: Miriam Miková, Matouš Brusák, Nikola Novotná, Anežka Pluhařová, Sofie Hásková, Tereza Benešová, Viktorie Hejlová pod vedením Mgr. Gabriely Paulusové

„Protože ty blbci, ty šéfové ty byli tak pitomý. No, já jsem to tam dělal všechno za ně. Oni ho ani v dílnách nechtěli, aby se šel na něco koukat.“

Takto popisoval devadesátí dvouletý Jaroslav Kout svoje působení v jičínském Agrostroji, kde od roku 1960 pracoval jako samostatný konstruktér téměř 40 let. Ačkoliv ho soudruzi pravidelně přemlouvali, nikdy do komunistické strany nevstoupil. To byl důvod, proč se nemohl stát vedoucím. Díky svým znalostem a dovednostem byl však jedním z mála, koho zvali k řešení technických problémů.

Ve volném čase bylo jeho velkým koníčkem fotografování. Dosáhl s ním úspěchy i v zahraničí. Jeho postoj ke KSC se ale projevil i tam.

„A byl jste se ve Španělsku na tu výstavu..?“ Nebyl jsem nikde, oni by mě nepustili. Asi na dvou místech jsem byl, ale to bylo východní Německo. Tam mám fotku s tím člověkem, kterej mě dával cenu.“

První fotoaparát si Jaroslav Kout koupil ve čtrnácti letech. Po návratu z vojny v roce 1960 začal fotit víc a pořídil si lepší foťák. Stal se členem jičínského fotoklubu a začal obesílat domácí výstavy.

„Když jsem začal opravdu fotografovat s tím, že jsem o tom už taky něco věděl, tak to byly fotografie opravdu dobrý a já jsem s těmi fotografiemi byl dokonce velice úspěšnej.“

Díky úspěchům v domácích soutěžích získal kontakty i do zahraničí. Do roku 1988 obeslal více než dvě stě padesát fotografických soutěží v padesáti zemích světa a získal celkem čtyřicet sedm cen. Jeho fotografie visely mimo jiné i v galeriích v Tokiu, Sydney, Rio de Janeiru, New Yorku a Kapském Městě.

„A kam jste poslal svoji první fotku? Ježíš, člověče, to je Francie. Jo, Francie. To tak to si ještě pamatuju.“

Posílaly se maximálně čtyři velké fotky. S výběrem mu radila žena Olina. Když fotografii porota vybrala na výstavu, byl to velký úspěch. Z počtu například 5000 fotografií se nakonec vystavovalo pouze tři sta.

„Já jsem dělal docela rád fotografování už potom ve větším. Jak jsem říkal, že to bylo 20 x 40 cm. Tak to je už fotografie pořádná.“

Fotoaparáty nosil všude. Při každé příležitosti, zastavil a fotografoval. Přírodu, lidi, města. Jeho motto bylo zachytit okamžik navždy. Proto ho žádali fotit sportovní soutěže a společenské události nejen v Jičíně.

„Když jsem chodil třeba po Husovce, tak to bylo o něčem jiným. Už jsem taky fotografoval, že jsem chytil nějaký lidi. Když mě viděli s fotoaparátem, tak chtěli taky třeba vyfotografovat.“

Jeho fotografie se objevovaly i v novinách a časopisech. Své zkušenosti šířil dál. Vedl kurzy fotografie pro mládež i dospělé. Během svého života uspořádal několik samostatných výstav nejen doma.

„Měl jsem samostatné výstavy v zahraničí na víc místech.“

Jaroslav Kout je jedním z nejvýraznějších amatérských fotografů své generace. V roce 1975 jako jeden z prvních získal významné ocenění Autor Svazu českých fotografů. Je nám velkou ctí, že jsme se mohli s tak mimořádným umělcem z našeho města potkat. Můžeme za tuto příležitost děkujeme.